

Nemzet-karakterek - Epilógus

2009 július 17. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Nemzet-karakterek: ezek a kis krokik betöltötték szerepüket, gondolkodni hívtak olvasókat és szerz?t egyaránt. S l?n...

A tárgyalt nemzetiségek vázlatos és felületes, de semmiképpen nem alaptalan elemzése után tegyük fel a kérdést:

valójában mekkora súlya, jelent?sége van egy, a nullától az abszolútumig terjed? skálán, a nemzeti érzületnek? Gondoljuk át, még ha esetleg a válasz kínos is lesz, hiszen a nemzeti gondolat nem csekély id?nket és energiánkat köti le. Szép és felemel? ünnepek, gyalázatos sérelmek tolulnak fel, de ténylegesen mit érnek ezek?

Láttuk, hogy a nemzetek eredete kivétel nélkül a múlt ködébe vész. A rigómezei ütközet, Trója eleste, bár egymáshoz képest is távol állnak, de a fontos, hogy a mi számunkra, mit?lünk még távolabb. Nem azért, mert más nép ügye, hanem ugyanígy messze van a Vereckei hágó meg a vízözön is. Többet mondok: éppen olyan elérhetetlen távol vannak ezek, mint az a pillanat, amikor leültem ezt megírni. Elmúltak, tehát nem illeti meg ezeket az a szó: van. Nem, a történelmi események voltak, nem vannak. Jöv?beli céljaink tárgya sem van, hanem lesz. Ami van, az semmi más, mint egy pillanat, egy szelete az id?nek, minden más: nincs.

Lombiklakó sejttenyészet lennék, ha pillanataimat nem határozná meg szorosan múltam, jöv?m, mindezek személyes és közösségi vetületei. Még annál furább lennék, ha nem tudnák megkülönböztetni létez? és nem létez? dolgokat. Mindaz, ami nem létezik, mégis hat dolgainkra, emóciónak neveztetik. (Az emocionalitás magyarul ösztönélet, de talán kevésbé kínos latinul…) Egy ilyen emóció a nacionalitás, a nemzeti érzület, amely, mint majd' minden ösztönéleti cselekmény, szabadon felhasználható jóra vagy rosszra. Arra gondolok, hogy mondjuk a Feszty-körkép el?tt meghatódva, többféleképpen válaszolhat a látogató az élményre. Egyik megnézi, elmeséli otthon, lelkesül és ömleng -valójában semmit sem tett, azon kívül, hogy értelmes cselekedetekt?l vont el energiákat. A másik elgondolkodik például a festett lovak jellegén, milyen fajta lehetett, amit a fest? látott, és milyen fajtát használtak Árpádék, nosza, megvizsgálni a kérdést, és a nem létez? történelmi eseményb?l rögvest nagyon is létez? ismeretgy?jt? tevékenység származott.

Nyitó kérdésünkre a válasz úgy kezd?dik: biztos, hogy a nemzeti érzület nem foglal el széls? helyet a skálán. S?t valószín?, hogy egyáltalán nincsen fix helye neki, mert értéke kizárólag attól függ, hogy mit teszünk vele. Tehát használjuk egészséggel, ahogyan paraszt bácsi mondaná!

Pogány István

Szerz? a Flag Polgári M?hely tagja

Ajánló